

Kristi omskärelses dag

Tom Hardts postilla, första årgången

Evangelium: Luk. 2:21.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna festdag, Kristi omskärelses fest, hämtar hela sin mening och betydelse ifrån julevangeliet, utan vilket dagens evangelium nedsjunkit till något likgiltigt eller kanske något exotiskt, religionshistoriskt intressant, ett utdrag ur det judiska folkets liv. Verklighet, frälsningsbetydelse, betydelse för alla tider och för evigheten får Kristi omskärelse först när den, som i dag omskäres, förkunnas som evighetens Herre, som sann Gud och sann människa. Då men bara då är det rimligt att fira denna dag som en kyrklig högtid och församlas till mäsas på Kristi omskärelses dag. Vi måste med de första fromma, som begick denna händelse, hela tiden höra i våra öron ängelns ord: *"Han är Messias, Herren"*. I barnets namn, *"Herren"*, i dess gudomliga natur av evighet, vilar dess kraft att vara *"Messias"*, att för vår skull fullborda Lagen, att uppfylla *"all rättfärdighet"* (Matt. 3:15), att ställa oss fram som heliga och rättfärdiga inför Gud.

Med gudomens närvaro i det barn, som denna dag omskärs efter Lagen, blir denna lydningshandling fylld av en evig, obegränsad, allt övertäckande rättfärdighet, som överskyller vår eländighet, som omsveper oss med helighet, som verkar just det stora under, som aposteln beskriver så: *"Ty såsom genom en enda människas olydnad de många fingo stå såsom syndare, så skola ock genom en endas lydning de många stå såsom rättfärdiga"*. (Rom. 5:19) Det är just det under, som vi besjunga på juldagen med orden: *"Den åtskildande muren är riven, det flammande svärdet viker undan, och kerubim lämnar livets träd"*. Den rättfärdighet, som förlorades i Adam, återvinns i Kristus. Vi, som genom vår köttsliga härstamning från vår första stund var syndare, *"i saknad av härligheten från Gud"* (Rom. 3:23), blir i Kristus *"rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus"*. (Rom. 3:24) För att skapa detta nådens under förkunnas och predikas detta evangelium, firas denna festdag. Så skall det om oss, som i dag hör Herrens Ord och firar hans sakrament, kunna sägas: *"Ja, också eder som voro döda genom edra synder och*

genom edert köttets oomskurenhet, också eder har han gjort levande med honom: ty han har förlåtit oss alla våra synder". (Kol. 2:11) Detta utlägger vi närmare så:

- I. **Helighetens Herre kräver av oss fullkomlig helighet.**
- II. **Helighetens Herre skapar i sitt kött en ställföreträdande helighet.**
- III. **Helighetens Herre verkar genom tron i oss en ny helighet.**

I. Helighetens Herre kräver av oss fullkomlig helighet.

Det skall nu på en gång sägas klart och tydligt, att vi med denna vår första predikopunkt lämnar inte bara den vanliga världsliga gudsförnekelsen, som låter människorna leva såsom djuren, utan också mycken kristen religion, som i allt sitt tal om frälsning ingenting vet om Guds förtärande, förfärande krav på helighet. Själva frälsningen blir för dessa människor snarare ett nedbrytande och uppgivande av Guds helighet. Den gudomliga Lagen tystnar och ersätts med ett ytligt *"Kom som du är!"* Detta är inte den kristna uppenbarelseens Gud, som på Sinai framträder så att det heter: *"Och så förskräcklig var den syn man såg, att Moses sade: 'Jag är förskräckt och bävar'"*. (Hebr. 12:21) Det gudomliga *"Du skall"* och *"Du skall icke"* är inskrivna med eldskrift före världens begynnelse i Guds hjärta och dömer var och en bort från den saliga åsynen av Gud, som icke till punkt och pricka fyller varje Guds bud och detta i deras djupaste, innersta mening, som av oss kräver den fullkomligaste hängivelse, sprungen ur den fullkomligaste kärlek. Detta är det enda gällande inträdeskortet till himmelen.

II. Helighetens Herre skapar i sitt kött en ställföreträdande helighet.

När vi sålunda börjar behandla vår predikans andra punkt, är denna ordningsföljd helt avgörande, ja, frälsningsviktig. Lagen går alltid före evangelium,

domen före nåden, ty annars är den inte nåd. Evangelium kan och får bara förkunnas, där var mun blivit "tillstoppad och hela världen står med skuld inför Gud". (Rom. 3:19) Det evangelium, som förkunnas utan Lagen, faller under domen: "Kasten icke edra pärlor för svinen". (Matt. 7:6) Nej först i den tysta bävan, som Lagen skapar, kan vi rätt höra och rätt ta emot det nåderika evangeliet, att "så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås". (Joh. 3:16) Först när helighetens eld uppenbarats för våra ögon, får denna festdag sin sanna innebörd, förstår vi rätt, hur Gud i sin antagna människonatur för oss uppfyllt Lagens krav, så att hans rättfärdighet tillräknas oss, hans helighet kastas över vårt armod. Då står det offerade, omskurna, korsfästa Lammet i sin sanna helighet inför trons ögon.

III. Helighetens Herre verkar genom tron i oss en ny helighet.

Där djupet av Kristi omskärelse förstås, där den store Översteprästens fullkomliga, högheliga och

obefläckade offer tagits emot i tron, där rättfärdiggörelsen genom tron allena för Jesu Kristi skull är våra livs bärande läroartikel, utgjuter sig den gudomliga heligheten i våra hjärtan och omformar dem till Guds avbild. Den tillräknade rättfärdigheten för till den ingjutna, förvandlande, helgande rättfärdigheten. Ja, det gäller oss alla och var och en: "Utan helgelse får ingen se Herren". (Hebr. 12:14) Ingen får ta miste på denna punkt. Vi, som smakat den gudomliga kärleken i gudamänniskans ställföreträdande inträde i vårt ställe och oss till godo, vill i kärlek till den, som så älskade oss, alltmer behaga honom, tjäna honom, lyda hans heliga bud. Vi eftersträvar med inre, andlig nödvändighet, att bli helgade, att bli helgon. Ingenting mindre än detta gäller det. Så är vår vilja inför det nu påbörjade året att under detta år alltmer söka Gud i bönen och i Ordet, att alltmer framhämta de gåvor av helighet, som Gud vill ge oss. Vi vill tjäna honom i vår nästa, såsom han kom ned från himlarna och tjänade oss och utgav sig för oss som den omskurne och korsfäste.

Amen.